Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Atter sier jeg eder, at det skal ikke tilstedes nogen at gaa ut og prædike mit evangelium, eller at opbygge min kirke, uten at han blir ordinert av nogen der har myndighet dertil. (P. B. 42, 11).

NR. 20 | 15. OKTOBER 1924 | 3 AARG.

PAA HVILKEN DAG VAR JESUS KORSFÆSTET.

AV ÆLDSTE F. M. DARTER, LONG BEACH, CALIFORNIA.

(Slutning).

Jeg kan ogsaa bevise, at det var 3 hele dager, torsdag, fredag og lørdag, mellem korsfæstelsen og opstandelsen, ved at benytte baade den nyeste og kong Jakobs oversættelse av Det nye Testamente. Mark. 16: 1 (ny oversættelse): «Og da *sabbaten var tilende* gik Maria Magdalena og Maria Jakobs mor og Salome og kjøpte velluktende urter for at gaa og salve ham med.»

Herav forstaar vi at Maria gik fra graven onsdag omtrent ved 6-tiden eftermiddag og hvilte torsdag, de usyrede brøds høitid, en sabbatsdag og kjøpte salver fredag. Den samme mening er uttrykt i kong Jakobs oversættelse, Mark. 16: 1: «Og da sabbaten var tilende gik Maria Magdalena og Maria Jakobs mor og Salome og kjøpte velluktende urter for at gaa og salve ham med.» — Den samme beretning er her gjengit, nemlig, at hun ikke kjøpte salver før *sabbaten var tilende*. Lukas 23: 56 optar tildragelsen paa dette tidspunkt saaledes: «Saa vendte de tilbake og tilberedte velluktende urter og salver og sabbaten overholdt de sig stille efter lovens bud.» — Denne sabbatsdag var lørdag.

Saaledes som vi i vor tidsalder ofte har to helligdager i en uke, saaledes hadde jøderne to sabbatsdager i en uke, saaledes som ved denne leilighet, den første var torsdag, de

usyrede brøds høitid, og den anden var lørdag, den almindelige ukentlige sabbatsdag.

Matt. 28: 1, 2: «Men ved enden av sabbaten, da det lysnet mot den første dag i uken, kom Maria Magdalena og den anden Maria for at se til graven. Og se der kom et stort jordskjælv, ti en Herrens engel fór ned fra himmelen, traadte til og væltet stenen fra døren og satte sig paa den.» — Dette er en beretning om Marias første besøk til graven. Den nye oversættelse fortæller os: «Sent paa sabbatsdagen.» — I Matt. 28: 5—10 beretter om Marias tredie besøk til graven, men paa hendes første besøk erfarer hun intet til, hvor Herrens legeme er lagt. Det første besøk er ogsaa bekræftet av Johs. 20: 1—2: «Paa den første dag i uken kom Maria Magdalena tidlig mens det endnu var mørkt til graven og fik se at stenene var veltet væk. Da løp hun til Simon Peter og den anden discipel hvem Jesus elsket, og sa til dem: «De har tat Herren bort og *vi vet ikke hvor de har lagt ham.*»

Vi ser saaledes at hun ikke viste at Jesus var opstanden; ei heller *saa hun nogen engler* paa dette besøk.

Johs. 20: 3—10 fortæller os om Marias tilbakevenden til graven med Peter og Johannes, men de fandt ingenting, ei heller forstod de noget med hensyn til hvor Herrens legeme var lagt. Dette var Marias andet besøk. Det 9. og 10. vers lyder saaledes: «Ti de forstod ikke skrifterne at han maatte opstaa igjen fra de døde. Disciplerne gik tilbake til sine hjem igjen.»

Fra det 11.—19. vers læser vi om Marias møte med englerne i graven, og ogsaa at hun ser Herren. Men Johannes fortæller ikke at hun forblev ved graven indtil morgenen. — Hvilket hun ikke gjorde. — Dog fortæller Markus og Lukas i deres beskrivelse av opstandelsen om Marias siste besøk til graven, hvilket skulle være det tredie besøk, ti de sier, at hun kom ved solens opgang.

Mark. 16: 1—2: «Og da sabbaten var tilende gik Maria Magdalene og Maria Jakobs mor, og Salome og kjøpte velluktende urter for at gaa og salve ham med.» 2. vers: «Tidlig om morgenen paa den første dag i uken kom de til graven da solen gik op.» — Det første vers fortæller os om

at Maria hvilte paa torsdagen, de usyrede brøds høitid, og saa kjøpte hun salver fredag, og det andet vers beretter hendes siste eller tredie besøk, hvilket var ved solopgang søndag morgen. I Luk. 24: 1, 2, 3, 4, læser vi følgende: «Men paa den første dag i uken, tidlig i dagningen, kom de til graven og hadde med sig velluktende urter som de hadde beredt, men de fandt stenen veltet fra graven, og da de gik ind i den fandt de ikke den Herre Jesu legeme. Og det skede, mens de stod raadville ved dette, se da stod to mænd hos dem i skinnende hvite klædebon.»

Og de følgende vers i samme kapitel fortæller os om den samtale hun hadde med englerne, og hendes møte med Herren faa minutter senere, hvilket var den første underretning hun fik.

Luk. 24: 9: «Og de vendte tilbake fra graven og fortalte alt dette til de elleve og til alle de andre.»

Nu, dette var Peters andet besøk, ti ved det første besøk fortalte Maria til ham og Johannes, at hun hadde fundet graven aapen, og at de ikke viste hvor Herrens legeme var lagt. — Og Peter gik hjem for anden gang, men han hadde Marias vidnesbyrd om, at hun hadde set engler, og at hun hadde set den opstandne Herre, og at han, saavelsom englerne, hadde befalt hende paa hendes besøk ved solopgang søndag morgen, «at gaa og fortælle til mine disciple at jeg vil møtes med dem i Galilæa.» (Se Matt. 28: 8—10).

Skjønt Maria ikke mødte Herren før solopgang søndag, hadde hun dog været øienvidne til den kjendsgjerning, at Herrens legeme var ute av graven fra slutningen paa sabbaten — lørdag — til begyndelsen paa søndag.

Jeg har tidligere henvendt eders opmerksomhet paa den kjendsgjerning, at Kristus opgav aanden kl. 3 eftermiddag og kunne ikke blit begravet før kl. 6, hvilke endte en 24 timers dag. Derfor er det altsaa nødvendig at bevise, at Herren var opstanden ved slutten av lørdagen eller begyndelsen av søndag; det var paa søndag den første time.

Matt. 28: 1: «Og da sabbaten var tilende og det gryedes mot den første dag i uken, kom Maria Magdalene og den andre Maria til graven.» Eller «sent paa sabbaten» som det er skrevet i den nye oversættelse.

«Da sabbaten var tilende» menes ikke 12 timer ind i den næste dag. Det var ved dette besøk de fandt graven aapen. — Lørdag aften, begyndelsen til søndag.

Mark. 16: 9 taler ogsaa om at han opstod tidlig: «Men efter at han var opstanden tidlig den første dag i uken, aabenbaret han sig først for Maria Magdalena, som han hadde utdrevet syv onde aander av.» — Jeg har nu git eder tilstrækkelig vidnesbyrd for, at den hele antagelse kan summeres i følgende faa ord:

For det første: At Jesus spiste paaskelammet med de tolv. Dette er ogsaa omtalt av dr. James E. Talmage i hans: «First year outlines for the Sunday school work.»

For det andet: Der var hurtig avgjørelse gjennem natten efter paaskemaaltidet. Dette er ogsaa bekræftet av dr. James E. Talmage i det før nævnte søndagsskole-utkast.

Kristus blev altsaa korsfæstet kl. 9 formiddag og døde kl. 3 eftermiddag onsdag. Blev begravet kl. 6 eftermiddag og hans legeme forblev i graven hele torsdag, fredag og lørdag, og opstod i begyndelsen av søndagen, det vil si: mellem kl. 6—8 eftermiddag — søndagen begyndte kl. 6 eftermiddag — men blev ikke set av Maria før solopgang søndag morgen. Saaledes er skrifterne bokstavelig opfyldt.

Min største vanskelighet ved at utarbeide denne lille artikel er den, at ingen av Det nye Testamentes skrivere har git os en fuldstændig ledetraad av historien, men hver av dem gir et litet led her og et litet led der; men ved at knytte disse fire skribenters led sammen, faar vi praktisk talt en fuldstændig sammenføining.

Nu, som man vil erindre, har jeg holdt mig til de jødiske maaneder og uker, men jeg har kaldt deres fjerde dag i uken for onsdag, den syvende for lørdag og den første for søndag, hvilket vi vet er riktig.

Forsaavidt historieskriverne har glemt at angi aarene for Kristi fødsel og korsfæstelse, skal jeg ikke opta dette i denne artikel. Ikke desmindre vil jeg si, at vi har gode historiske optegnelser til at sammenføie ukedagen, maaneden og aaret for korsfæstelsen som før nævnt, til at være onsdag, den 14. Nisan A. D. 33.

«Encyclopedia Brittannica» i den jødiske maaned Nisan

beretter, at paasken kom paa den 14. dag i denne maaned. Den samme beretter, at de tidligste kristne traditioner er enstemmige i dette punkt. Ogsaa James Hastings M. A., D. D. beretter i sin bibelske ordbok under titelen «Jesus Kristus», at korsfæstelsen fandt sted den 14. Nisan, der altsaa var paaske, og de usyrede brøds høitid var fra den 15. til og med 21. Han nævner det faktum — i sin Bibelordbok — 1. bind, side 411, under «Kronologi over Det nye Testamente», at historieskriverne har uteglemt at angi aaret for Kristi korsfæstelse. Han gir derfor tilstrækkelige oplysninger angaaende hvilken dag i uken 14. Nisan kom for aarene 28 til og med 33, ved at ta fra følgende: c. f. Salmon, «Introduction to N. T.» (Indledning til Det nye Testamente», tillæg til opgave 15. «Mas Latrie», «Tresor de Chronologic», side 94, og lyder som følger:

A. D 28 lørdag 27. mars
A. D 29 fredag 15. april
A. D 30 torsdag 4. april
A. D 31 lørdag 24. mars
A. D 32 lørdag 12. april
A. D 33 onsdag 1. april

efter den kristne kalender. Derfor, ved at vite ukedagen, datoen og inden hvilken aarrække korsfæstelsen fandt sted, med denne kalender for os, vil spørsmaalet om aaret besvare sig selv, at være onsdag den 14. Nisan aar 33.

James Hastings opgir i det før nævnte 1. bind, side 412—13 adskillige tidligere skribenter som angir aaret 33, da korsfæstelsen fandt sted. Vi har ogsaa i Haydns «Dictionary of Dates», 24. utgave, under titelen «Jesu Kristi korsfæstelse» anført aaret 33. Murdock beretter i sin oversættelse av «Dr. Mosheims Institutes» at «Kristi fødsel» blev tidsregningen hvorfra man regnet en ny tid. Vi er fortalt i Mose Bok 5: 57, at Herrens fødsel skulle finde sted i tidens midte: «Ti de ville ikke lytte til hans røst, ei heller tro paa hans enbaarne søn, ja ham, som han erklærte skulle komme i tidens midte, og var beredt før jordens dannelse.» Derfor ville Kristi fødsel komme i begyndelsen av aaret én. Vi har derfor fra Salmons register,

som bevidst av James Hastings, Jesu alder ved korsfæstelsen at være 33 aar.

Vi finder i Mormons Bok 3. Nephi 2, 8, at de, nephiterne, begyndte deres tidsregning fra den tid tegnet paa Kristi fødsel fandt sted i det 34. aar, den 4. dag i den 1. maaned, hvilket gir os alderen ved hans korsfæstelse at være 33 aar og 4 dager, og dette stemmer med Salmons register, og altsaa med den enstemmige tradition med hensyn til hans alder og tiden for korsfæstelsen.

Vi ser ogsaa i Paktens Bok 20. kap., at Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige var oprettet den 6. april 1830 der var 1830 aar siden vor Herres komme i kjødet. B. H. Roberts finner denne bekræftelse bedre end nogen anden. Joseph Smith antar ogsaa denne opgitte tid at være 1830 aar fra Frelserens fødsel og sier, at korsfæstelsen fandt sted paa den samme dag 33 aar senere. — Optegnet i kirkens historie. — William Smith beretter i sin «Bibelske ordbok» under «Jesus Kristus», at den 14. dag i maaneden Nisan kom i dette tilfælde paa 6. april.

Fra disse henvisninger finder vi at korsfæstelsen fandt sted onsdag 14. Nisan aar 33, og meget rimelig i april.

Vi har bevist at «Langfredag» er feilaktig, ikke bare med hensyn til ukedagen, men denne dag varierer op til 33 dager i aaret. For regelen er saaledes, at Langfredag er fredagen for paaskesøndag; paaskesøndag er den første søndag efter den første fuldmaane efter 21. mars. Dette gir os 21. mars som den første dato og 26. april som før nævnt som den siste dato.

Dette emne var først utarbeidet i en anden form, med det maal for øie at bevise i en teologisk klasse i Long Beach, at Jesus har bevist, at han var Kristus i enhver retning. Dette lille stykke historie og sandhet, tror nedskriveren herav, og er værd at vite for enhver der tror paa Jesus Kristus. Jeg har benyttet mange maaneder til at faa bekræftelse for hvert skridt jeg har tat, og hvis artikelen er tilstrækkelig til at overbevise eder om det foran nævnte, er al den løn jeg ønsker, at I viser det til andre.

TROR DU PAA KVINDELIGE MISJONÆRER?

OVERSAT FRA «IMPR. ERA» AV BORGHILD NIELSEN.

Mange forskjellige meninger er fremkommet blandt vort folk om dette spørsmaal. De som har lagt merke til de forskjellige fotografier der maanedlig er trykt i «Improvement Era» under «Budskap fra misjonerne», vil der ha funnet flere søstre blandt de forskjellige grupper av misjonærer. Det er øiensynlig sandt, at tilgangen av søstre i misjonsmarken blir mere og mere almindelig, eftersom maanederne gaar. Hvad er grunden? Tror du paa at sende unge kvinder ut for at arbeide i misjonsmarken? Eller skulle misjonsarbeidet kun utføres av prestedømmet?

Søster Edna Crowther som arbeidet i Filadelfia har henledet redaksjonen av «Eras» opmerksomhet paa dette spørsmaal og bad om tillatelse til at gi sin anskuelse, hvorfor kvinder kaldes. Vi tror vore læsere vil bli interesseret i hendes fremstilling. Foruten at si for eller imot denne idé dennegang, vil vi med fornøielse fremsætte hendes synspunkt:

«Jeg tror at baade «Era» og «Liahona» har nok av misjonsnyheter fra ældsterne og at de kvindelige misjonærer skulle ha en del i kvindernes magasiner, da der skulle være system og orden i alle ting. Endnu har jeg aldrig hørt eller læst noget om, hvorfor kirken har kvindelige misjonærer. Det er et spørsmaal som mange folk tænker paa; nogen tror paa dem og nogen ikke. Derfor skulle kirken som et hele gis oplysning derom, og ønsker jeg at «Era» vil bidra til at nogen idéer, angaaende dette emne, kan bli trykt til menneskeslektens opløftelse grundet sandheten. Mit maal er at fuldføre det som er godt. Fra historiens begyndelse blandt civiliserte folk har kvindens arbeide altid været med de ømmere ting i livet — til hjertet, saa at si. — Hun har altid og vil altid ha en stilling at utfylde, adskilt og forskjellig fra manden. Mænd kan ikke gjøre kvindens arbeide, likesaalidt som kvinden kan gjøre mandens. Ethvert forsøk paa at bytte rolle vil bli mislykket.

Et nødvendig og voksende spørsmaal inden den saa-

kaldte «Mormonkirke» idag er: «Hvad kan unge kvinder gjøre som misjonærer?» Det er et meget omfattende spørsmaal med to sider — misjonærer hjemme og misjonærer ute. Jeg vil nævne misjonærer ute.

Det er ældsternes plikt at prædike evangeliet, rope omvendelse til hver skabning, døpe, gi haandspaalæggelse for den Helligaands gave, binde paa jorden det som skal være bundet i himmelen og at organisere. Søstrenes, eller de kvindelige misjonærers arbeide er at gaa til hjemmene og forklare vort herlige budskab om fred og Guds behag til menneskene og aabenbare aandens frukt, hvilken som apostelen Paulus sier er: kjærlighet, glæde, fred, langmodighet, venlighet, godhet og tro. — Vi skulle besøke de syke, opmuntre de bedrøvede, trøste de lidende og til de som har lidt tro, hjælpe til at de kan faa mere og nedbryte den høie mur av fordomme ved god opførsel og kjærlighet. Vi gjør os selv til vore medmenneskers tjenere og blir derved Guds tjenere.

Enhver misjonær som gjør sin fulde plikt erkjender at Gud er kjærlighet, for alt hvad han har gjort for os er gjort av kjærlighet og alt hvad du har utført, eller vil utføre, kan kun bli av værdi gjennem kjærlighet. Kjærlighet er livets kjerne, enhver ting er avhængig av den. Enhver ulykke er mangel paa kjærlighet et steds. Det er kun formedelst kjærlighet at vi kan bli lik Gud. Kjærlighet karakteriserer en misjonær. Foruten den og blikket henvendt paa Guds herlighet, kan lite utføres.

Naar en kvindelig misjonær ringer paa en klokke, eller banker paa en dør, maa hun gjøre det med en bøn paa sine læber om at Guds aand maa hvile baade paa hende selv og den som aapner døren, at de maa føle som søstre, med enighet paa grund av sandheten, ti 98 utav 100 døre er aapnet av kvinder. Vi maa gaa med vor aand fyldt av ønsket om at velsigne og opløfte alle dem vi møter, og ved Guds kjærlighet og sandhet gjøre alle mænd og kvinder som søker efter sandheten til vore brødre og søstre. Hvis vi møter nogen som søker efter sandheten, maa vi, ved den Helligaands ledelse, til hvem vi alle er henvist, røre en streng hos dem, der vil bringe dem i harmoni med vor

plan for et bedre liv. Alt som er godt er sandhet og al sandhet er fra Gud.

Jeg for min del har fundet mange opriktige sjæle der søkte efter sandheten; flere av dem har fortalt mig at jeg var sendt til dem som svar paa en længe og ofte opsendt bøn. Et tilfælde vil jeg gjengi. Det er om en kjær sjæl der forenet sig med kirken i Norge. Hun kom siden-efter til Amerika, men omstændigheterne forhindret hende fra at ha nogen forbindelse med kirken eller dens folk i 31 aar, gjennem hvilken tid hun holdt fast ved troen, lærte den rolig til sine barn, altid med en bøn om at veien maatte aapnes saa hun igjen kunne bli forenet med Guds utvalgte folk. Hendes bønner blev besvaret, og hendes eneste søn hun hadde tilbake, forenet sig med kirken sammen med hende. Hun er nu en av de lykkeligste kvinder jeg kjender.

Damer er indbudt til mange hjem hvor mænd vil nektes adgang. De arbeider rolig og frydefuld, ret i hjertet paa tingene og fremmer grundlaget for en tilvekst som frukter av vort herlige gjengivne evangelium i hjemmene. De gjør ikke og kan ikke indta ældsternes plass, men kan arbeide i harmoni med dem, ved at gjøre de mindre ting som kun kvinder kan gjøre. De nedriver fordommens skranke, og spreder aandsliv og enighet hvor de gaar. Er dette ikke grund nok til, at kirken skulle ha kvindelige misjonærer?

EN VIKTIGHET.

AV ÆLDSTE WILLARD ARVESETH.

De Siste Dages Hellige har et medlemsantal paa omtrent 700 000, men om alle disse er virkelige Siste Dages Hellige er vanskelig at besvare. Det er nok mange som er det av navn og som ikke lever efter de bud og befalinger, som Herren vor Gud har git os, og som alle har paatat sig at leve efter, da de gik ned i daabens hellige vand.

Det er derfor av stor viktighet at de som har faat forstaaelsen av Kristi Evangelium og som har anammet det

ved daab, at de lever som virkelig Siste Dages Hellige og som Kristus sier i Matt. 5. kap. 13. vers: «I er jordens salt; men om saltet mister sin kraft, hvormed skal det saltes? Det duer til intet andet, end at kastes ut og nedtrædes av mennesker.»

Læg merke til det, at enhver Siste Dages Hellig er blit kaldt til at virke som misjonærer, om ikke direkte, saa indirekte, og de skulle ikke skamme sig for at bekjende, at de er en mormon. De skulle være glade og vise verden og de som de kommer i berøring med, at de virkelig har anammet Kristi evige evangelium. Ti som det staar i Lukas 9. kap. 26. vers: «Hvo som skammer sig ved mig og mine ord, ved ham skal menneskens søn skamme sig, naar han kommer i sin herlighet.» Og likeledes naar Kristus sier: «Hvo som ikke vil forlate sine forældre, sin ektefælle og sine barn og alt for mit navns skyld, han er mig ikke værdig.»

Derfor søskende, vis at de er jordens salt og at de ikke skammer eder for at bekjende Kristi evangelium. Ti som Frelseren sier: «For mit navn skyld skal verden hate og forfølge eder», og ved det at alle de forskjellige troessamfund der er i verden, er enige om at forfølge os, saa er det et bevis til enhver Siste Dages Hellig at vi har sandheten iblandt os.

Derfor, frisk mot søskende, fremad til seier og husk paa at du er skapt i Guds billede. La derfor din optræden være guddommelig.

ET MONUMENT TIL MINDE OM PRÆSIDENT ANTHON H. LUND.

blev avsløret paa hans begravelsesplass i Salt Lake City søndag den 17. august kl. 10 formiddag. — Midlerne til dette æresmonument er indkommet delvis fra hans venner inden kirken og av hans talrike beundrere blandt skandinaverne og har kostet omkring 5 500 dollars. Monumentet, der er 20 fot høit, er av mørk poleret granit og er paa den ene side indridset med ordene: Til erindring av Anthon

H. Lund, Mai 1844—Mars 1921, og paa den anden side: Reist av hans venner. — Ved avsløringshøitideligheten var repræsentanter fra kirkens første præsidentskab fremmøtt og indvielsestalen blev holdt av præsident Heber J. Grant, likesom de skandinaviske sangforeninger avsang flere av sine smukke sange. — Familien Lund mottok monumentet med stor tak til enhver, der hadde været med og ydet bidrag til dette smukke minde, samt arbeidskomiteen der hadde planlagt det hele.

FREMGANGEN I MISJONSMARKEN.

Fra den præsiderende biskops kontor i Salt Lake City berettes, at der gjennem de første 6 maaneder i 1924 har været 2299 daabshandlinger utført i kirkens misjoner. Av dette antal er 1010 daabshandlinger utført i Tyskland og 1289 i de andre misjoner, undtagen den brittiske, da rapporten derfra ikke var kommet, da dette blev refereret.

MISJONSPRÆSIDENTENS BESØK I GRENENE.

Mandag den 1. september besøkte ældste Ernest A. Jørgensen og undertegnede Moss gren og avholdt et godt besøkt møte samme aften hos søster Anne Samuelsen. Tirsdag aften avholdt vi møte i Fredrikstad gren hos broder og søster Kristian Fredriksen. — Onsdag aften avholdt vi møte i Fredrikshald gren hos broder og søster Karl Gundersen. Efter møtet gik vi ut til sjøen og jeg døpte 7 stykker. Efter daabshandlingen samlet vi os hos br. Karl Gundersen igjen og fik forfriskninger. Dette var en høitidsfest for søskende i denne gren. — Torsdag aften avholdt vi atter et møte i Moss gren hos forstander Oluf Paulsen, hvor mange fremmede var tilstede. — Der er stor forandring i disse grene siden ifjor, da jeg første gang besøkte dem.

Søndag den 21. september reiste undertegnede med æld-

sterne J. Leland Anderson og Anthon H. Lund til Drammen for at avholde et møte. Forstander Ingvald Johansen samt hans raadgivere Einar Anthonsen Strand og Niels Olsen blev avløst med tak og ære for godt og vel utført arbeide. Disse brødre har arbeidet med iver for Herrens sak som ledere, da vi ikke hadde misjonærer til at indta de forskjellige stillinger. Ældste Leland Anderson blev indsat som forstander og ældste Anthon H. Lund som medarbeider.

Fredag den 26. september reiste forstanderen for Kristiania gren Frans Olsen, hans hustru og undertegnede til Røken og avholdt et godt besøkt møte hos søster Anetta I. Johansen. *A. Richard Peterson,* misjonspræsident.

DEN NORSKE MISJON.

I de siste 9 maaneder av 1924 har der blit avholdt 1318 møter i den norske misjon og utdelt 43 686 skrifter, solgt 28 mormons bøker og utdelt 596 andre bøker. Der har fundet sted 1349 evangeliske samtaler og utført 89 daabshandlinger. Avgaaet ved døden 8. Der er 10 Zions misjonærer og 6 lokale ældster. Møterne er rigtig godt besøkte og mange undersøker evangeliet.

Misjonspræsident A. Richard Peterson.

Bergens gren.

Den 22., 25. og 26. september blev følgende indlemmet i kirken ved daab av forstander Ole Hansen: Anny J. Jakobsen, Malvin J. Torgersen, Aagot Torgersen og Martha K. Vaage. Haandspaalæggelsen av ældste Willard L. Arveseth, præsident Oluf K. Karlsen og forstander Ole Hansen.

Trondhjems gren.

Dødsfald. Søster Marie Sofie Steen døde i Trondhjem den 15. september 68 aar gammel. Hun blev ved daab indlemmet i kirken den 13. september 1902 av ældste Rasmus Rasmussen. Søster Steen har altid været en god og trofast Sistes Dages Hellig. Hun døde i haab om en herlig opstandelse.

Kristiania gren.

Daab. Følgende blev lørdag 4. oktober kl. 6 eftermiddag indlemmet i kirken ved daab: Rudolf Sigurd Johansen og Anna Gulbrandsen. — Daabshandlingen foretokes av misjonspræsident A. Richard Peterson og haandspaalæggelsen av ældste Ernst Jørgensen og forstander Frans Olsen.

Ankomst.

Ældste Charles E. Petersen ankom lørdag 4. oktober til Kristiania, for at virke i den norske misjon.

SØNDAGSSKOLENS PROGRAM FOR NOVEMBER.

Korlæsning:

Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde mine bud. (Paktens bok 42, 29). — Vær snart velvillig mot din motstander, mens du er med ham paa veien, for at ikke motstanderen skal overgi dig til dommeren og dommeren overgi dig til tjeneren og du kastes i fængsel. (Matt. 5, 25).

Sakramentverset:

Vi mindes vil vor Frelser god
Ved brødet her vi bryte.
Ved vandet mindes vi hans blod
Som for vor skyld maatte flyte.

Fastedagsleksen:

Hvorfor tror jeg, at jeg skulle holde alle Guds bud og befalinger.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.
Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

30. Fra Missouri til Illinois. Mirakuløse helbredelser.

Jeg har ikke fortalt dere en hundredepart av de helliges lidelser i Missouri. De var ikke alene frarøvet sine hjem, sit land og kvæg etc., men mellem 3 a 400 mænd, kvinder og barn var blit myrdet i koldt blod.

Søster Amanda Smith, hvis mand og lille søn blev dræpt ved Hauns mølle, fortæller: «Pøbelen sa til os at vi maatte forlate staten straks, eller bli dræpt. Det var meget koldt og de hadde tat vore vogner og vore klær, vore mænd var enten døde eller saaret. Jeg sa, at de kunne gjerne dræpe mig og mine barn ogsaa. De sendte bud til os fra tid til anden at vi maatte se at forlate staten, ellers kom de og dræpte os. Vi holdt nogen smaa bønnemøter, men de sa, at om vi ikke sluttet med disse, ville de dræpe hver mand, kvinde og barn. Vi holdt skoler for vore barn saa de kunne lære at læse. De sa, at vi maatte slutte med det ogsaa, ellers dræpte de os. Vi kvinder maatte gjøre alt vort arbeide selv, melke og hugge ved, ti vi hadde ingen mand til at hjælpe os. Jeg drog mot Illinois den 1. februar uten penger. Pøbelen var paa veien. Vi maatte dra vore vogner selv og vi var drevet ut av vore hjem. Jeg hadde fem smaa barn, og vi led hunger, træthet og kulde.

Folk i Illinois hadde hørt om forfølgelsen mot de hellige i Missouri, og de var meget bedrøvet derover og var villige til at hjælpe dem. Efterat være utdrevet av Missouri, bosatte de hellige sig i Illinois, og der ved Missisippifloden grundla de den vakre lille by Nauvoo.

Efterat ha været i fængsel næsten 6 maaneder fik Joseph og brødrene deres frihet igjen og kom til de hellige i Illinois. Der blev stor glæde blandt de hellige da deres elskede profet var iblandt dem igjen. Han fandt sin fami-

lie i stor fattigdom. Deres hjem var bare en liten hytte, men endog for dette var de meget taknemmelige.

Nauvoo hadde en pen beliggenhet til at bli en by. Mississippifloden gik rundt den i en halvcirkel. Men det viste sig at stedet var usundt, for efterat de hellige hadde bosat sig der, var det mange som led av malariafeber.

Profeten selv blev angrepet og blev bundet til sykeleiet, men formedelst Herrens makt overkom han sygdommen og begyndte at betjene de syke. Han vandret langs flodens bredder og helbredet alle syke paa sin vei. Da han kom til broder Henry G. Sherwoods telt, fandt han denne næsten døende og befalte ham i den Herres Jesu navn at reise sig og bli frisk. Broder Sherwood blev øieblikkelig helbredet og stod op og gik ut av teltet. Profeten Joseph og Heber C. Kimball og andre satte over elven til Montrose. Her fandt de nogen av apostlerne meget syke. De blev ogsaa helbredet og like efter stod de op og gik med profeten for at hjælpe ham med at administrere til de andre syke. De kom først til broder Elijah Fordhams hjem, hvem de hvert øieblik ventet paa skulle dø. Joseph gik bort til den døende mand og tok hans høire haand og talte til ham, men broder Fordham var ikke istand til at tale. Hans øine lignet glas og han syntes at være ganske ubevist om de som var omkring ham. Joseph holdt hans haand og saa ham i øinene en stund. En forandring kunne sees paa broder Fordham av alle som stod der. Hans syn vendte tilbake, og paa Josephs spørsmaal om han kjendte ham, svarte han i en lav, hviskende tone: «Ja». Joseph spurte ham om han hadde tro til at bli helbredet. Han svarte: «Jeg frykter for at det er altfor sent; hvis du bare hadde kommet før, tror jeg at jeg kunne ha blit helbredet.» Profeten sa: «Tror du ikke paa Jesus Kristus?» Han svarte i en skjælvende tone: «Jo, jeg gjør.» Joseph stod opreist og stille og fremdeles med hans haand i sin en liten stund endnu. Saa sa han med høi røst: «Broder Fordham, jeg befaler dig i Jesu Kristi navn at staa op fra denne seng og bli frisk.» Hans stemme var som Guds røst og ikke som et menneskes. Det syntes som om husets grundvold rystet. Broder Fordham stod op fra sin seng og var helbredet i samme øieblik. Han

klædte sig, og efter at ha spist litt brød og melk, gik han med profeten ut paa gaten.

Disse ting var til stor styrke for de helliges tro og de gav deres tak og pris til Herren, for den makt han hadde git sine tjenere. (Forts.).

HILSEN TIL «MORGENSTJERNEN».

Jeg dig hilser Morgenstjerne
I mit hjem saa glædelig.
Ti du bringer lys og kundskap,
Som jeg trænger inderlig.
Mens jeg her paa veien vandrer
Ofte stormen vil mig ta,
Da igjennem dine linjer
Henter kraften jeg i fra.

Ti dit indhold altid klarner
Alle skyer paa min vei.
Og det minder mig at dagen
Snart er omme, det er kveld.
Da kan ingen mere virke
For Guds sak og for hans kirke.

Morgenstjerne sand og god,
Hjælp du mig lidt lys at bringe,
Saa min næste maa forstaa,
Jesu Kristi sande lære,
Og at faa sin sak opgjort,
Gaa igjennem daabens port
For tilbake til Faderen komme,
Ingen vei er utenom denne.

DAGNY INGEBRIGTSEN, Bergens gren.

INDHOLD: Paa hvilken dag var Jesus korsfæstet. (Slutn.) — Tror du paa kvindelige misjonærer? — En viktighet. — Et monument til minde om præsident Anthon H. Lund. — Fremgangen i misjonsmarken. — Misjonspræsidentens besøk i grenene. — Den norske misjon: Bergens gren. Trondhjems gren. Kristiania gren. — Barnas avdeling. — Hilsen til «Morgenstjernen».

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.
OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA